

EZER BÉKEGALAMB RÖPPEN FEL A VASÁRNAPI békenagygyűlésen

dr. Jóboru Magda elvtársnő, államtitkár a gyűlés szónoka

A vasárnapi küldöttválasztó békenagygyűlés méreteiben és külsőségeiben is igen nagyszabásúnak ígérkezik. Nincs egyetlen olyan üzem, hivatal, vagy a város egyetlen olyan kerülete sem, amelyben ne készülne erre a békenagygyűlésre, amelyen megválasztják a szegedi dolgozók küldöttjeit az Országos Békekongresszusra. A felvonulási utvonulatok — amelyeken előreláthatóan megindul majd a dolgozók színes, nagy aradata —, már közöljük mai lapunkban. Az üzemekben, hivatalokban készülnek már az új dekorációk és készülnek a felvonuláshoz a transzparensek, táblák, amelyek kifejezik majd Szeged dolgozóinak harcos békeakarát. Minden dolgozó arra

törekszik, hogy külsőségeiben is emlékeztetse tegye ezt a nagy napot, amelyen a szegediek ismét hitet tehetnek a Szovjetunió által vezetett békétábor mellett és a legjobbak soraiból megválasztják küldöttjeiket, akik képviselik majd őket az Országos Békekongresszuson.

A „Megvédjük a békét”-mozgalom szegedi Városi Bizottsága csütörtökön kapott értesítést arról, hogy a küldöttválasztó békenagygyűlés ünnepi szónoka dr. Jóboru Magda elvtársnő, államtitkár, az Országos Békebizottság elnökségének tagja lesz.

A küldöttek megválasztására a Városi Békebizottság egy tagja tesz majd javaslatot. Több üzem

és tömegszervezet elhatározta, hogy a küldötteknek díszes békezászlót nyújt át a nagygyűlésen és ezt a zászlót majd magukkal viszik az Országos Békekongresszusra. A zászlókat úttörők nyújtják majd át és ugyanakkor békeüzeneteket futtatnak a Klauzál-téri emelvényhez. Az MNDSZ azt határozta el, hogy a Szovjetunió által vezetett békétábor iránti hűségének kifejezése. képpen békegalambokat engednek fel a gyűlésen. Mintegy ezer békegalamb röppen majd fel ezen az ünnepélyes alkalomkor.

A békenagygyűlés pontosan délután 10 órakor kezdődik. A város különböző helyeiről felvonuló dolgozók ekkorra érnek majd a Klauzál-térre, a gyűlés színhelyére.

Nem kell hétről-hétre „összecsurgatni” a pénzt Örömmel fogadták a szegedi üzemek dolgozói a havi bérelszámolás bevezetését

A szegedi DEMA cipőgyár dolgozói csütörtökön reggel a műszak kezdete előtt, de az ebédszünetben is, kézzől-kézre adták maguk között az újságokat. Több hangosan olvasták, hogy végre kiküszöböлдik az ő üzemükből is a régi, hetifizetési bérrendszer.

Erről beszéltek ebédszünetben a DEMA cipőgyár kikészítőjének dolgozói, közöttük Császár Andrásné, Hegedűs Ferencné, Himnerysbach Mária és a többiek. Valamennyien helyeslik az Országos Munkabér Bizottság határozatát. Hegedűs Ferencné a beszélgetők között hangosan magyarázza:

— Ez az új bérezési rendszer nemcsak nagymennyiségű adminisztrációs munkaerő, önköltség-megtakarítást jelent, hanem nekünk, háziasszonyoknak is sokkal jobb lesz. Pénteken délután, amikor hazavittük a fizetést a gyárból, éppen csak a heti szükséges dolgokat vásároltuk meg belőle, a többi meg, ami megmaradt, szinte szétforgácsolódott. Sokkal körülményesebb volt téli ruhát és egyébeket vásárolni. Az embernek hétről-hétre úgy kellett valósággal „összecsurgatni” a pénzt. Most viszont a hónap közepén és elején megkapjuk fizetéseinket, egyszerre vá-

sárolhatunk értékesebb tárgyakat.

Himnerysbach Mária arról beszélt, mennyivel könnyebb lesz a megélhetése a jövőben, pedig több fizetést csak úgy kap, hogyha állandóan fokozza teljesítményét. Édesanyjának és iskolabárájának öcsémét tartom el, meleg ruha, cipő kellene nekik. Ezeket a dolgokat, mivelhogy egyszerre több pénzt kapok kézhez, sokkal könnyebben meg tudom vásárolni.

A tisztítóasztal mellett állók valamennyien helyeselnék. Arra gondolnak — többen mondják is —, milyen kár, hogy ez nem így volt eddig.

A Szegedi Gyufagyárban, amikor a Szabad Népből, meg a Dél-magyarországból értesültek erről a dolgozók, sokan örömmel adták tudtul egymásnak, de voltak olyanok is, akik az első hallásra még közömbösen fogadták. Nem telt bele öt perc sem, a népnevelő elvtársak máris megmagyarázták, hogy miért kellett a havifizetési bérrendszert bevezetni. Először Szalma Andrásné is azok közé tartozott, akik közömbösen fogadták a hírt. Ugyanigy Kerek Józsefné elvtársnő, Eder Istvánné, Turi Vilmosné elvtársnő is még néhány nap. De mikor gondolkodni kezdtek, azonnal észrevették en-

nek jelentőségét. Turi Vilmosné és a többiek is megértették, hogy ez nemcsak nagyjelentőségű önköltségcsökkentést, munkamegtakarítást eredményez, hanem nagyban megkönnyíti nekik, háziasszonyoknak a dolgát is. A konyhára szükséges legfontosabb élelmiszer és fűszereket már elején megvásárolhajták egész hónapra, amikor hazamennek a gyárból. Nem kell mindenért elszaladni a boltba, otthon találják a szükséges cikkeket. Ez azonban csak az egyik, a másik pedig az, hogy azok a dolgozók, akik eddig még nem tudták kellő beosztással élni, most megtanulhatják keresniük a jövedelmüket. Sokkal több mindenre jut így nekik, mint eddig.

Örömmel fogadták a havi bérelszámolást a Szegedi Kenderfonóban is. Tóth Erzsébet reggel, amikor az üzembe ment, még nem olvasta az újságot, de később, amikor értesült róla a népnevelőktől, így válaszolt:

— Ez biztosan jó dolog, mert Pártunk akarja és az még mindig jót tett velünk. En eddig is gondosan beosztottam a keresetemet, de ezután, ha az egész havifizetés a kezemből lesz, még sokkal jobban beosztom és biztos vagyok benne: több mindenre telik is majd.

Ujabb jó munkateljesítményekre lelkesítette A SZEGEDI KENDER DOLGOZÓIT a „Megvédjük a békét”-mozgalom felhívása

A „Megvédjük a békét”-mozgalom Országos Tanácsa szeptember 24-én felhívást adott ki az ország összes békebizottságai és minden dolgozó számára, hogy a november 4-i és 5-i magyar Békekongresszus előkészítéséből valamennyien vegyék ki részüket. A termelés emelése, elméleti tudásuk fokozásával bizonyítsák be, hogy rájuk egy emberként számíthat mindig a békétábor.

Ennek a felhívásnak a jelentőségét — amint az eredmények is az előkészületek mutatják —, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói is megértették. A Szegedi Kender békebizottságai is jól megállták helyüket megalakulásuk óta eltelt időben.

Most eddigi eredményeiket,

tapasztalataikat összegyűjtve

kezdték meg a november 4-i és 5-i budapesti Békekongresszus előkészítését. Ugyanakkor a Párt irányításával alapos munkát végeztek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. éves évfordulója megünneplésének előkészítésében. A II. Magyar Békekongresszusra és a Nagy Októberi Forradalom tiszteletére az üzemnek eddig már több mint 750 dolgozója tette meg felajánlását. Ebben nagy részük volt a békebizottságoknak. Nagyban köszönhető nekik, hogy az üzemben számos olyan felajánlás történt, mint például Tóth Erzsébeté. Régebben azt vállalta, december 31-

re befejezi jövő évi tervének 50 százalékát, s most, amikor látta a békebizottságok lelkes munkáját, vállálásra újabb felajánlást tett. Boldogan mondja:

— Nem december 31-re, hanem már november 7-e előtt teljesítem ezt a vállalkozást. A Békekongresszus tiszteletére és az Októberi Forradalom nagy ünnepére befejezem jövő év első felére eső munkámat.

Ezt a egyszerű lelkesedést nem kis mértékben segítette elő, hogy a békebizottsági tagok tevékenyen vették ki részüket a termelésből, a Békekongresszusra való szervezésből.

Vannak olyanok, mint Papp Józsefné, aki éppen most tért át a kétféle rendszerre, s már

két géppel harsol

a béke megvédéséért. Goldea Lászlóné elvtársnő sem akar lemaradni a példamutatásban. Erről ugyan nem beszélt, csak annyit mond: „A Békekongresszus napjára teljesítem ezévi tervemet.”

— Ez lenne az egyik, amivel a magam részéről elő szeretném segíteni a Békekongresszus sikerét —, teszi hozzá. Ezenfelül még a mai nap folyamán versenyre hívjuk ki a vizesfonó osztályt. Ennek a kihívásnak a következők a pontjai: Vállaljuk, hogy gyönyörű

„békesarkot” készítünk

kollektív munkával, ezenkívül a

legjobban megszervezzük a pénteki és a szombati békebizottsági titkári beszámoló gyűléseket. A verseny egyik pontja még az is, hogy melyik békebizottsági titkár tart jobb beszámolót, melyik beszámolóhoz szólnak hozzá többen és melyik üzemszervezőből vonulnak fel legelőször a vasárnapi küldöttválasztó nagygyűlésre.

Néhány nappal ezelőtt hasonló versenykiírást fogadtak el a II-es alapszervezetben Király Károly elvtárs békebizottsága is. Többek között ők is vállalták, hogy a „Megvédjük a békét”-mozgalom október 25-i felhívásának ismertetésével, jó szervező munkával el-
érik, hogy

valamennyien ott lesznek

vasárnap a békenagygyűlésen és továbbra is kiveszik részüket a békeharcból.

Ez azonban még csak egyik része a nagy készülődésnek. Az elmúlt napokban a békebizottságok elgondolása alapján tíz nagy díszes plakátot készítettek az üzem dolgozói. Ezekre a plakátokra a dolgozók személyesen írták rá a Nagy Októberi Forradalom tiszteletére tett munkafelajánlásukat, s elküldték Rákosi elvtársnak. Megírták neki, hogy a Szegedi Kender dolgozói ezeknek a felajánlásoknak a végrehajtásával akarják kimutatni a nagy Szovjetunió, Pártunk és Rákosi elvtárs iránt érzett szeretetüket, így védik a békét,

Előre fiatalok, a Dunapentelei Vasmű felépítésére!

Alig másfél hete jelent meg a DISZ Központi Vezetőségének felhívása a magyar ifjúsághoz, hogy minél többen jelentkezzenek a Dunapentelei Vasmű felépítéséhez, hazánk egyik legszebb büszkeségének az ifjúsági városnak felépítésére.

Ez a felhívás szegedi, de országos viszonylatban is kellő visszhangra talált a fiatalok között. Közvetlenül a felhívás után napról-napra ifjúmunkások, értelmiségi és parasztfiatalok jelentkeztek titkárságunkon, hogy részt akarnak venni a DISZ felhívására a Dunapentelei Vasmű felépítésében. Azt, hogy mi Magyarország büszkeségét, az ifjúsági városát Pártunk vezetésével sikeresen felépítsük, ahhoz szükséges, hogy izemeinkből területi szervezeteinkből tömegével jelentkezzenek fiatalok és váljunk hasonlóvá a lenini Komszomolhoz, váltsuk valóra a kongresszuson tett ígérentünket és ezen keresztül válhassunk Pártunk segédcsoportjává, a szocializmus építésének, a termelési frontszakasz rohamcsapatává.

Megtisztelő feladat a fiatalok számára, hogy ilyen komoly munkát bízzon rájuk a Párt. Azon kell lennünk, hogy ezt a feladatot a legnagyobb odaadással végre is hajtsuk. Szegeden is éppentúgy, mint szerte az országban, tömegével kell jelentkezniük a fiataloknak. Nem baj az, ha nem is vagyunk közművesek, asztalosok, vagy dcso. Ha nem vagyunk azok, majd megtanuljuk ezt a mesterséget. Kemes Miklós elvtárs sem mesterember és mégis bátran jelentkezett és megváltó kötelességének érezte, hogy résztvegyen ebben a nagy alkotó munkában. Azzal a kérréssel fordult a DISZ városi bizottsághoz, ehhez a nagy szocialista munkához őt is alkalmazzák. „Teljes egészében megértettem azt —

írta a levélben —, hogy ez a munka a mi országunk és egyáltalán az egész békétábor erejét növeli. Tudom és érzem, ha felépül ez az erőmű, az a mi szocialista államunk büszkeségét fogja jelenteni.

Kérem, hogy az asztalos, vagy közműves szakmába osszanak, mert ezt szeretném kitanulni, de ha ez nem lehetséges, akkor örömmel vállalom, ha mint segédmunkást alkalmaznak is.

De ezenkívül számtalan hasonló levél érkezik hozzánk, hogy továbbítsuk a DISZ Központi Vezetőségnek, Ábrahám Pál ifjúmunkás, a Pétfőti-telepi DISZ-szervezet tagja például szintén becsülettel akarja képviselni a DISZ szervezetét és jó munkával készülni arra, hogy résztvehessen a nagyszűrű feladat végrehajtásában.

Ezek a fiatalok jelentkezése bizonyítja, hogy Szeged fiataljai is megértették a felhívást, szemük előtt lebegnek a Komszomol hős erőfeszítései a Komszomolszkaja város felépítésében. Ebben a jelentkezésben is vegyünk példát a Komszomolista hős fiatalokról. De vegyünk példát a koreai fiatalokról, akik százával és ezreivel jelentkeznek a koreai néphadseregbe, hogy fegyverrel kezükbe vehessék hazájukat, a békét.

Nekünk az építő munkára, a szocialista alkotó munkára kell jelentkezniünk s ezen keresztül bizonyítsuk erőnkét és méltó választ tudjunk adni az amerikai imperialistáknak.

Előre fiatalok, Pártunk vezetésével a Dunapentelei Vasmű felépítéséért! Szegedi fiatalok! Ti is vegyétek ki részeteket és építsük fel közösen a dunai vasművet, néptünk alkotó erejének nagyszűrű bizonyítékát, a béke erőjét!

Reszta Miklós,
DISZ szegedi titkára,

A Magyar Kender legjobb dolgozói 21 ezer forint jutalmat kaptak az igazgatói alapból

A Magyar Kender legutóbbi termelési értekezletén az üzem dolgozói kiértékeltek az öt éves terv első évének harmadik negyedében elért eredményeket. Bossányi elvtárs, vállalatvezető beszámolójában többek között a következőket mondotta:

A deficitos vállalat, már régen a múlté. Ma már elmondhatjuk, hogy Pártunk vezetésével kimagasló eredményeket értünk el. Így például a harmadik negyedév utolsó havi átlag-terv teljesítése üzemi szinten 110,2 százalék, s emellett hatalmas önköltségcsökkentést és sokmillió forint nyereségbefizetést értünk el.

A továbbiakban elmondotta, hogy ezek az eredmények a dolgozók megerősödött öntudatának, a fizikai és értelmiségi dolgozók harcos összefogásának köszönhetők. Külön kiemelte az üzemszervezők közül az erőtelepet, ahol az üzemi háromszög szoros kapcsolatot tart a dolgozókkal, segíti őket, felszínre hozza és fejleszti alulról jövő kezdeményezéseiket. Rámutatott a hibákra is. Külön hangsúlyozta, hogy a munkafegyverem és üzemtisztaság terén még komoly követelmények vannak. Felhívta a dolgozókat figyelmét a szakoktatásba való bekapcsolódás nagy fontosságára, valamint a minőségi munkára.

A termelési értekezleten értesültek arról is, hogy kiket terjesztettek fel kiváló munkájuk következtében a „Szakma legjobbjá” címére. Ezek a dolgozók: Sebők Magdolna csoportlón, tanácsag, 125 százalékos normatelteljesítésével, 1951 február 14-i tervelőirányzatának teljesítésével Hegedűs Jánosné, akinek a normatelteljesítése 104 százalék és 1951 március 1-i tervelőirányzatán dolgozik. Dobák Pálné szövő, 106 százalékos normatelteljesítésével és 1951 január 31-i tervteljesítésével, Szeles Pálné,

112 százalékos normatelteljesítésével és 1951 február 8-i tervének teljesítésével. Továbbá Jassó István gépkocsivezető, aki százezer kilométert tett meg a személygépkocsival, nagyobb javítások nélkül.

Ezután a 21 ezer forint jutalom kiosztására került sor. A legjobb hatvan teljesítményben dolgozó egyenként 3—400 forintos kitüntetésben részesült. Jutalomban részesültek többek között kiváló munkájuk, alacsony hulladék-százalék és jó tervteljesítések révén a következők: Halasi Lászlóné 400 forint, 120 százalékos tervteljesítéssel, 0,8 százalékos hulladékkal, Keresztes Imréné, aki december 18-i tervén dolgozik, 300 forint, Turi Ferencné 124 százalékos tervteljesítése és mindössze 0,5 százalékos hulladék révén 400 forint, Magyar Béláné tanácsag, kiváló munkájáért 400 forint, Sebők Vera, aki 119 százalékos teljesítéssel tervelőirányzatát 400 forint, Obis Ede 127 százalékos tervteljesítéséért hulladéknak 0,11 százalékosra való leszorításáért 400 forint, Dömösi Mária, aki 125 százalékos teljesítéssel tervét 300 forint, Dobó Valéria, 128 százalékos tervteljesítéséért 400, Lindák Zsuzsanna a legkiválóbb munkát végző, legkisebb hulladékot elérő, tervét 127 százalékosra teljesítő csoport 300 forint és Sziráki Klára, aki 1951 január 19-i tervén dolgozik, 300 forint kitüntetést kapott.

A lelkes hangú termelési értekezlet a dolgozóknak azzal az elhatározással fejeződött be, hogy minden eddigi munkavállalásukat határidőre, maradéktalanul végrehajtsák, sőt túl is teljesítik, tovább fokozzák eredményeiket és méltóképpen ünneplik meg közeledő két nagy ünnepünket, november 2-át és november 7-ét.

Tornatermet avatott az ipari tanulóiskola

A régi rendszer szegedi inasiskolája kirakatiskolának épült. Kívül szép és modern volt, belül azonban hiányoztak azok a feltételek, amelyek egészséges, művelt, képzett szakmunkások neveléséhez szükségesek. Nincs az iskolának rendes udvara, de tornaterme se volt eddig.

A tanácsok megalakulása ezen a téren is forradalmi változást hozott. A Csongrád Megyei Tanács segítségével és az ifjúság áldozatos, önkéntes rohammunkájával most, elkészült az iskolai tornaterem.

Zimonyi Róbert elvtárs, a MTH helyi kirendeltségének vezetője adta át ünnepélyes keretek között, a tanács nevében, iskolánk ifjúságának

az új tornatermet. Kiss Kálmán igazgató elvtárs vette át és beszédében hangsúlyozta azokat az erőfeszítéseket és áldozatokat, melyeket Pártunk vezetésével népi demokratikus kormányzatunk hoz az ipari tanulók tökéletesebb kiképzése érdekében. Fodor Gyula eltanuló, az ifjúság nevében köszöntö meg Pártunknak és a tanácsnak az új tornatermet és ígérte, hogy még jobb tanulással hálálják meg ezt az ajándékot.

Az ünnepség nagyszabású sportversenyyel, bemutatókkal folytatódott, majd a tanácsok éltetésével, az Internacionálé hangjai mellett ért véget. Klein Frigyes